

TEZ

4360

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

EDEBİYAT FAKÜLTESİ COĞRAFYA ENSTİTÜSÜ

ALPULLU KASABASI MONOGRAFYASI

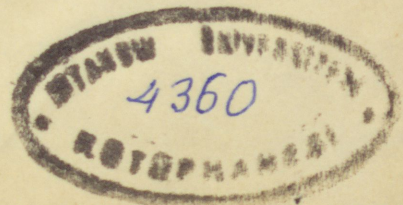
1965 - 1966

MEZUNİYET TEZİ

*Kalantı edilmiştir
30. V. 1966
Mm*

9185

GÜNSEL ÇÖLERİ

4717

ALPULLU KASABASI MONOGRAFYASI

Önsöz

Kaynaklar

I- Kasabanın Tabii Durumu

- 1- Kasaba arazisinin sınırları yüzölçümü
- 2- Kasaba arazisinin Topografyası
- 3- İklim şartları
- 4- Toprak ve Doğal bitki şartları

II-Kasabanın Beşeri Durumu

- 1- Kasabanın kuruluş şartları
- 2- Tarihçesi
- 3- Nüfusu (1935 den itibaren nüfus sayımlarına göre)
- 4- İdari durum ve Belediyesi
- 5- Plân özellikleri (eski köy,fabrika ve lojmanları,yeni gelişmeler.)
- 6- Kasabada sanatlar.
- 7- Sağlık durumu ,kültürel ve sosyal durumu

III-Kasabanın İktisadi durumu

- 1- Tarım ve hayvancılık
- 2- Endüstri (Şeker fabrikası ve ekleri)
- 3- Ticaret ve Ulaşım

Netice

BİBLİYOGRAFYA :

- Ardel Ahmed : Trakyanın jeomorfolojisi. Türk Coğ. dergisi yıl 13 sayı 17, İst 1957
- Ardel Ahmed ve Tümertekin Erol : Trakyada Coğ. Mûşahaler. Türk Coğ. Dergisi. Yıl 12, sayı 15-16 İst 1956
- Ardel Ahmed : Trakyanın yapı ve relyefinin Ana çizgileri , 9 Coğ. Meslek haftası 22-29 Aralık 1954
- Darkot Besim : Türkiye İktisadi Coğrafyası. İst 1963
- Eriñç Sırrı ? Tatbiki Klimatoloji ve Türkiyenin iklim şartları İst. 1962
- Edirne Salnamesi: Yıl 1313 (1909) sayfa 1026 ve 1027
- Oluç Mehmed : Trakyanın Ziraat Ekonomisi , İst 1964
- Argon Suphi : Şeker sanayi ve pancar ziraatinin ehemmiyeti. Türkiye Şeker Fb. A.Ş. neşriyatından sayı 6 İst 1944

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yayınlanan aylık pancar dergisi (Mart.1963, Temmuz-Ağustos 1961, Eylül-Ekim 1960) Yılları arasında neşredilen (126, 115, 108, 109, 101) sayılarında çeşitli yazı ve bilgiler.

Başvekalet Devlet Meteoroloji işleri Umum Müdürlüğü'nün yıllık bültenleri.

Önsöz :

Alpullu kasabası monografyası; mezuniyet tezimin konusunu teşkil etmektedir. I kısmı , Tabii durum başlığı altında relyef iklim, şartları toprak ve tabii bitki örtüsü hidrografiya, Fiziki coğrafyaya ayrılmış ve bu hususların izahına çalışılmıştır.

II kısmı. Kasabanın kuruluş şartları, tarihçesi, nüfusu , idare ve Belediye , plân özellikleri, kasabada sanatlar gibi hususları Beşeri Coğrafyaya ayrılmıştır.

III kısımda, İktisadi durum başlığı altında Tarım ve hayvancılık , endüstri (şeker fabrikası ve ekleri), ticaret, ulaşım ve neticeye ayrılmıştır.

Alpullu kasabasının tez olarak almaman sebeplerinin başında Uzak kasabalara gidemeyişim ve Alpulluyu çok yakın olan Lüleburgaz'da akrabalarımın bulunuşudur. Diğer mühim bir sebepte: Alpullu'ya ait Beşeri ve İktisadiden yani sadece Fabrikaya dayanan 1938 senesinde bir tezin yapılması , monografik bir etüdün yapılmamış olmasıdır.

En mühim sebep'te; Alpullu'nun Trakya merkezi bir yerinde olması ve memleket sanayinde çok mühim bir rol oynayan Alpullu Şeker Fabrikasının burada bulunmasıdır.

Alpullu'da tezimi hazırlamada bana refakat eden Ağabeyim Erol Çöleri'ye idare ve Belediye hakkında bana yardım eden Belediye reisi Şükrü Sümer'e , Meteoroloji işlerinde gerekli bilgileri veren Raşad memuru Sabahattin Yüksek'e Tarihçesi hakkında izahat veren Pancarköy İlkokulu Mustafa Çıldır'a , sayın Hocama takdim edilmek üzere Şeker Üzerine Fabrikanın köprüden görünüşünü resmeden Topograf Enver Aldın Sevene ve nihayet fabrika hakkında bana geniş malûmat veren, İşletme Müdürü, Kimya Mühendisi Ali Ülgezer'e teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Kasabanın yeri, hudutları ve yüzölçümü.

Alpullu kasabası ; Marmara Bölgesinden Trakya bölümünde ve Ergene Havzasında yer alır. Kırklareli ilinde Babaeski ilçesine bağlıdır. Alpullu kasabasının belediye sınırları içinde bulunan sahaların şeker fabrikasına ait bulunması itibarıyla özellik taşımaktadır. Batı kısmında az bir saha şahıslara ait arazidir. Kasabanın kuzeyinde şose üzerinde ve 3km mesafede 250 haneli Pancarköyü ve arazinin doğusunda 500 m mesafede 280 haneli Duğuncü lü köyü , güneyinde 1 km mesafede 295 haneli Sinanlı köyü bulunmaktadır. Yüzölçümü 2100 dekar, nüfusu ise 1965 sayımına göre 3520 dir.

Yukarıda söylediğimiz köyler Alpullu Belediye sınırları dı şındadır. İddari bakımdan hiç bir alâkaları yoktur.

I. Kasabanın Tabii Durumu

1. Kasaba arazisinin topografyası :

Bu bahiste Alpüllü kasabası ve yakın çevresinden bahsedeceğiz.

Alpüllü kasabası Ergene havzasına tekabül etmektedir. Ergene vadisinin kuzeyinde kurulmuş olup ,bu su ile arasında 70-80 m bir mesafe vardır.

Ergene havzası , idrografik bir ifade olup bundan,Ergene nehri ve kollarının Trakyada sularını boşaltıkları saha kastolunmaktadır.

Bu mânada alınan havzanın hudutları güneyde yarımaddenin müntehasında bulunan Ganos ve korudağdan kuzeyde Istranca dağlarına kadar uzanmaktadır. Bu suretle tahdit edilen Ergenehavzasının bir de Jeolojik manası vardır.Filhakika Ergene havzası dir dolma havzadır.Hernekadar havzada neojen dolgusunun alt kısmınınne olduğu kafi olarak bilinmiyorsa da burada ,yığılan sadimanların Mioseni ve hatta kısmen üst oligoseni ihtiva etmesi icap eder.Dolgunun üst kısmına gelince ; bunu üst kuvaterner'a kadar devam ettiği muhakkak gibidir.

Ergene havzasının sedimanları esas itibariyle Neojendir. Bahis konusu teşekkülâtın üstünde diskordan bir halde esas itibariyle Istranca masifinden gelen kum ve çakıllardan müteşekkil bir kara deposu vardır.Üst Pliosen ve kuvaternerle ait bu kum ve çakıl deposu da dahil olduğu halde ,Ergene havzasına dolduran dep nun kalınlığı ,H.N.Pamir' göre ,en az 500 m dir.Böyle bir sediman dolgusu bir subsidence havzasında vukua gekebilir.Dolguyu teşkil eden sedimanlar (gre,marnlı kal-ker ,marnlar...)gevrek olduğundan çok sür'atle parçalanmış ve her tarafta Neojen temeli orten oldukça kalın bir toprağın teşekkülüne meydan vermiştir. Neojen; kıvrımlı ve yer yer faylıdır. Topografya ,havzasının hemen her tarafında görülen ,kuzey kısmında N-S güney kısmında S-N istikametinde uzanan yayvan sırtlardır. Bunlar birbirinden oldukça geniş vadiler ve tepeciklerle ayrılmıştır.

Tepeciklere gelince ; bunlar hafifçe greleşmiş kum ve killerden müteşekkıl az yüksek relyef şekilleridir.

Yukarıdaki izahlardan da anlaşılacağı üzere Alpullu kasabası az engebeli ve umumiyetle düz bir saha üzerinde yer almaktadır. En önemli relyef şekilleri ki ; silik bir relyef arzeden tepeciklerdir. Bu tepelerin en yüksekı Doğuda Dügüncülü tepesi 84 m , yine aynı tarafta Sinan tepe 49 m ve batısında Fidanlık tarafında Çamlık tepe 43 m dir.

Alpullu kasabasının denizden irtıfai 34 m dir.

2- İklim Şartları

Marmara bölgesinin Trakya bölümünde bulunan Alpullu kasabası bu bölgenin belli başlı vasıflarına haizdir. Kışlar soğuk, yazlar ise sıcaktır.

Alpullu'da Meteoroloji istasyonuna 1926-1936 yılları arasında hususi olarak Pluviyometre (yağış ölçme) ve psikrometre (azami ve asgari termometre) kullanılarak bağlanmıştır.

Şeker pancarının ehemmiyetine binaen (mevsimlik) klimatolojik Meteoroloji istasyonuna tahvili hususunda Devlet Meteoroloji İşleri genel Müdürlüğünün müsaadesi ve talimatlarına göre bu günkütertibinde orta dereceli bir istasyon kurulmuştur.

Alpullu kasabasında bulunan Rasat istasyonundan buranın iklimi hakkında bir fikir edinmek için ; 1947 yılından 1960 yılına kadar geçen 14 aylık ortalama yağış vasatiyesini gösteren cetvelleri koymayı uygun buldum. Bu cetveller bize kasaba iklimi hakkında tam ve kesin bir bilgi vermiyorsa da gerçeğe çok yakın bir bilgi sahibi olmamıza yardım etmektedir.

a) Sıcaklık

Bu istasyonun 14 senelik sıcaklık verilerine göre bölgenin en sıcak ayı ,ortalaması Temmuz olup 24,2 derecedir. En soğuk ay olan Ocak ayının ise 4.3 derecedir. Şu halde ortalama sıcaklık farkı (amplitude) 19.9 derecedir. 23/7/1968 tarihinde termometre 48.9 dereceye kadar çıkmıştır. Kış aylarında termometrenin sıfırın altına düşmesi çok sık rastlanan olaylardır. Bu gösteriyor ki Alpullu ve civarı Marmara bölgesinde bulunan Tekirdağ'dan daha ziyade kontinental karakterdedir. Burada yazlar umumiyetle sıcak ,kışlarda oldukça soğuktur.

B) Yağış

Mevcut yağış rasatlarına göre 14 yıllık ortalama yağış tutarı 594.2 mm dir. En fazla yağış alan ay 89.8 mm ile Kasım en az yağış alan ay 18.8 mm ile Ağustos olup yağışlar intizamlı değildir. En çok yağış bölgenin kuzey kısımlarında görülür.

Yağışlar sonbahar aylarında başlar ve kışın devam eder. Yazın yağışlar az olmakla beraber tamamen kurakta değildir.

Kışlar, denizin tesirinin hissedilmemesinden ve Balkan yarımadası üzerinden gelen soğuk rüzgarlardan dolayı sert geçer. Kış mevsiminde yağışlar çok defa kar halinde düşer .İlk kar Kasım ayı sonu ile Aralık ayı başlarında yağar . Bazen daha da geçikebilir. Kar örtüsü 5-20 cm arasında değişmekte ve toprak üzerinde 8-10 gün kalabilir. Donlu günlerin sayısı da fazladır. Donun toprağa nüfuz derecesi 5-13 cm dir. Kasım ayında başlayan kırağı adeta hertarafı kaplamış bir kar örtüsünü andırır. Yazın sağanak halinde mevzii yağışlar ve doluda görülür.

c) yağış rejimi

Yağışın mevsimlere dağılışı şu şekildedir.(o/o de olarak)

İlkbahar	yaz	sonbahar	kış
22,5	19	27	31,5

Alpullu istasyonu yağış durumu gözden geçirilecek olursa görülür ki ; Havzada yağış sonbaharda başlamakta, ilkbahar sonuna kadar devam etmektedir. Yaz mevsimi bazı seneler kurak geçmekle beraber tamamen yağışsız da denemez. Şu halde bölgedeki yağış rejimi yazları nisbeten az yağışlı,soğuk mevsimi ise yağış alan bir rejimdir.(Akdeniz iklimi ile kontinental orta iklim arası durum)

d) Rüzgarlar

Kasabanın herxt tarafı açık olduğundan rüzgarlar bazı yönlerde kuvvetli bazı yönlerden pek az eser.Hâkim rüzgarlar N.NW ve E rüzgarıdır. Güneybatıdan esen Lodos bölgeye yağış getirir.

Yazın esen ve köylünün Sam yeli dediği rüzgarlara'da rastlanmaktadır. Kışın esen sert poyraz rüzgarların, karın uzun müddet yerde kalmasına sebep olur. (Denilebilir'ki ; kasabanın iklim şartaları çok değişiktir. Bazı yıl kış pek mutedil geçmekle beraber bazen hiçbir tabii engele uğramadan Balkanlardan kopup gelen Kuzey ve kuzeybatı rüzgarlarının tesiriile çok şiddetli olur.

3) Toprak ve Doğal bitki şartları.

Kayaların çözülme ve ayrışımından meydana gelen toprak ,Kasaba-dahilinde relyef , iklim ve ana kayanın değişikliği neticesi olarak çeşitlilik gösterir. Arazi hemen hemen 3. zamanın neojen devrine ait yumuşak kalker ,marn ve yumuşak grelerden müteşekkildir. Bunların üzerinde diskordan vaziyette depolar bulunmaktadır.

Bunlar bütümen Aluvyon depolardan müteşekkildir. Kasaba ve civarında topraklar heyetiummumiyesi ile killi ve kumlu topraklardır. Yapılan toprak tahlillerinde kireç nisbetinin az olduğu görülmüştür. Halk burada killi topraklara "kepir " demektedir. Toprak tabakalarının derin ve bünyesinin iyi olmasından kasaba ve civarı ziraaate çok elverişlidir

Kasabada ilkbaharda her yer yemyeşildir. Yazın ise bütün otlar kurur ve sararır. Bununla beraber yer yer akar su boylarına inhisar eden ağaçlar vardır. Bu sahalarda rast gelinen ağaçlar zamanla tahribata uğradıklarından yerlerine çalılık ve sazlara bırakmışlarıdır. Esas itibarıyla kasaba civarında hakim olan tip stepdir.

Alpullu kasabasinda geniş ölçüde kavakçılık faaliyetleri görülmektedir. Şimdiye kadar yapılan çalışmalar, iyi neticeler vermiştir. yer yer Ergene dikilen kavak fidanları yükselerek buraya bambaşka bir hava vermiştir.

4) Sular

Bilindiği gibi , yerde bulunan suyun menşei atmosferden yağmur veya kar şeklindeki yağışlar la düşen su olup ,1-akar sular ,2-göller 3- yer altı suları,olmak üzere 3 kategoriye ayrılmaktadır.

Kasabada kar ve yağmur suları ile beslenen ,Banarlı taraflarından doğan ve Kasabanın içinden geçtikten sonra Ergene 'ye karışan Pancarköy deresi vardır.

Diğer en önemli akar suyuda kasabanın güneyinden geçen Ergene suyudur.Bu su bilindiği ; Meriç ırmağının önemli kollarından biridir. Istranca dağlarının batı cephesinde Kara tepeden doğan bir kaç dereden meydana gelir. Önce güney doğuya doğru akar, Çorlu suyu ile birleşerek kuzeybatıya ve Lüleburgaz'dan sonra batıya döner.Alpullunun 80-90 mt güneyinden hemen hemen istasyonun kenarından geçer. Güneye doğru bir dirsek yaptıktan sonra Alpulludan uzaklaşır. Mandra hududunda Pancarköy deresini alarak geçer. Babaeski ilçesi dahilinde sağdan Babaeski ve İnece derelerini, sağdan Hayrabolu çayını alır ,tekrar güneybatıya döner Uzunköprüden geçtikten sonra İpsalanın 15 km kuzeyinde Mançahız'da Meriç ırmağına karışır.

Kasabanın Beşeri Durumu

1- Kasabanın kuruluş şartları

Alpullunun kuruluş ve gelişme şartlarından en mühimi Alpullu Şeker fabrikasının burada kurulmuş olmasıdır. Kırk yıl önce, fabrika kurulduğunda fabrika tesislerinden başka hiçbir Sosyal tesis bulunmaz iken, Bugün müstakil Belediyeli bir belde manzarası arz etmektedir. Bir ilkokulu bir ortaokulu, sinemaları ,spor tesisleri ve bahçeleri mevcuttur. Şüphesiz'ki bunlar Şeker şirketinin anlayışına paralel olarak fabrikada çalışan kimselerin fabrika civarına yerleşmeleri ve mesken kurmaları bu gelişmeyi temin etmiştir. Fabrikanın çok geniş sahası vardır. İşçilere metrekaresi 25 kuruştan arazi vermiştir. Ve kendine bağlamıştır.

Fabrikanın burada kurulmasının sebebi de ; Alpullu kasabasının yol ve su durumu ile ilgilidir. Fabrika kurulduğu zaman buradan Demiryolu geçmekte idi . Fakat istasyon yerine köhne birkaç baraka vardı. Kasabanın Edirne, Kırklareli, İstanbul yollarının kavşağında olması ve Ergene nehrinden su bakımından faydalanılması en mühim amil olmuştur. Alpullu Devlet Demir Yolları istasyonu şeker fabrikası sebebiyle kurulmuştur.

Babaeski -Alpullu- Hayrabolu şosesinin kasabanın içinden geçmesi buranın gelişmesinde rol oynayan faktörlerden biridir.

Fakat bütün bunların yanında tek kelime ile diyebiliriz'ki ; Kasabanın kuruluşunda fabrika en büyük rolü oynamış , fabrikanın 1926 da kurulması ile büyük gelişmeler olmuştur. Ziraat ile geçinen Trakyanın hemen hemen yegane Endüstri merkezidir.

2- Tarihçesi

Alpullu kasabasının bugün bulunduğu yere eskiden Alpullu durağı denirmiş. Ve birkaç barakadan ibaret köhne biryer imiş. Bugün Alpullunun kuzeyine düşen ve ona üç km, mesafede bulunan Pancarköyün adı Alpullu imiş ve Alpullu ise tren yolunun geçmesi ile onun bir durağı olmuş. Sonraları 1926 da şeker fabrikasının kurulması ile büyük gelişmeler oluyor , eskiden trene yolcular biletsiz olarak binenlerken ,yani istasyon olarak herhangi bir tesis yokken, fabrika ile birlikte büyük bir gar haline gelmiştir.

1926 da şeker fabrikasının kurulmasından sonra ,eskiden Alpullu olan Pancarköy ile bugün Alpullu olarak tanınan yerlerin halkının idaresinin ayrılması icap ettiğinden,iki kitleye ayrı ayrı isim vermek lüzumu hissedilmiştir.Fabrika müdürü tarafından bugünkü Alpulluya o zaman şekerköy verilmiştir.

1931 de Atatürk trakya gezisinde Alpulluda trenden iner inmez, istasyondaki şekerköy tabelasını görünce çok şaşırmış ve oradakilere bu fabrikayı Milletinn ve Dünyaya Alpullu şeker fabrikası olarak tanıttığını söylemiş. Herkezce Alpullu olarak tanınan bu köyün Şeker köy olmasının münasebetsiz düşeceğini ishar etmiş ve eski Alpullunun ismi alınarak bugünkü Alpulluya ismi veriliyor. Bugünkü köyede Pancarköy ismi verilmiş bulunuyor.

Eski Alpullu ve ona çok yakın olan bugünkü Alpullunun hangi tarihlerde karşımıza çıktığını anlamak için Tayyip Gökbilginin tavsiyesi ile Edirne Salmamesi ,Riyazi Beldeyi Edirne atlı kitapları araştırdım fakat ne bu kitaplarda ,nede bu hocanın elinde bulunan kayıtlarda Alpulluya ait hiçbir şey bulamadım. Gene hocanın tavsiyesi üzerine Alpullu Babaeskiye 7 km mesafede yani çok yakın olduğu için Babaeski tarihçesi ile ele almağa karar verdim.

Eski Alpullu ve ona çok yakın olan bugünkü Alpüllünün bulunduğu sahanın 1) Osmanlı Türklerinden önceki tarihi ve Osmanlı Türklerinin fethinden sonraki tarihi bağlı olduğu Babaeski tarihi dolayısıyla Trakya tarihi ile birliktir.

M.Ö. 4000 yıllarında Trakların hakimiyeti altında idi Babaeskide ki Babaeski höyüğü Babaeskinin eski bir Trak merkezi olduğunu göstermektedir. Babaeski ve civarı önce müstakil derebeylikle idare olunurken Edirnedeki Odris Federasyonun tesisini müteakip bu Federasyona dahil olmuştur. Odris hakimiyetinin çökmesi ile bu civar Makedanyo kralı Filip'in eline geçmiştir. İran istilalarına hedef, olmuş Roma ve Bizans hakimiyetinde kalmıştır.

I. Murat 1347 de Edirneye zaptetmek istemiş ve bu maksatla Lalal Şahin Paşayı görevlendirmiştir. Kendiside Lüleburgazı ve müteakiben Babaeskiyi alarak Edirnenin fethini Babaeskide tesis ettiği karargahından idare etmiştir. Babaeski kasabası dolayısıyla Alpüllu birinci Orhan zamanında ve Orhanın oğlu Süleyman Paşanın Rumeliye geçen ordusunun akınlarıyla tehdit edildiği muhakkaktır. Ferudun bey "Münşehatı" da Sultan Orhan oğlu Süleymana yazdığı mektupda "kırk kiliseyi" (Kırklareli) almayı unutmaması Osmanlı Türklerinin buraya varmış olduğunu gösterir. Fakat Süleyman paşanın vefatı ile Babaeskinin fethi birinci Murat'a nasib olmuştur.(1347)

Buraları Osmanlı devrinde yapılan Lehistan ve Macaristan seferlerinin yol güzergahında bulunduğundan ehemmiyet kazanmıştır. Bu tarihlerde Babaeski Doğu Trakyanın idare merkezi haline gelmiş, Kırk Kilise, Vize Lüleburgaz bu idareye tabi olmuştur. Fatih Sultan Mehmedin ve Kanûni Sultan Süleymanın Evkâf ve mahkeme'i şeriye kayıtlarında görülen bir kaç fermanı Babaeski kadılığından bahseder. Daha sonra Babaeski eski önemi kaybederek Vize sancağını bağlı bir kaza merkezi olmuş ve 1789 tarihindeki Rusya harbine müteakip yapılan mülki teşkilât ile Babaeski,

Edirne vilayetinin Kirk Kilise (Kirkklareli) Sancağına bağlanmış ve ondan sonrada böyle kalmıştır. (Dolayısıyla Babaeskiye bağlı olan Alpulluda aynı şekilde olmuş.)

Cumhuriyetten evvel bugün Alpullu kasabasının bulunduğu yer ve diyer havali bir Hiristiyana ait çiftlik halinde kullanılıyormuş. Sonra Cumhuriyetle birlikte Devlet tarafından buraya el konulmuş ve bazı şahıslar şahitlerle kendilerinin ait olduğunu iddia etmişlerse de ,yapılan araştırmalar neticesinde bundan çok az birşey faydalanmıştır. 1926 fabrika araziyi hazineeden almış ve böylece burası fabrikanın mülkü haline gelmiştir.Şeker fabrikasının kurulması ile gelişmiş ve 1930 yılında resmen köy hüviyetini almış,Babaeski merkez nahiye köylerinden biri halinde kalmıştır. 1964 yılında Belediye teşkilatı kurulması ile köy kanunu yürürlükten kalkarak Belediye kanunları cari olmuş ve Alpullu kasaba hüviyetini almıştır.

Alpullu isminin nerden geldiği :

Kasabanın isminin nerden geldiği kesin olarak bilinmemektedir. Halk arasında bir takım asılsız rivayetler dolaşmaktadır.

Eskiden buralarda evlenen kızlara al bir baş örtü üstüne büyük pullar takılırmış.Evvelden çok yaygın olan bu adet sonra yavaş yavaş ortadan kalkmıştır. Bazı yerlerde buna hâlâ devam edildiği söylenmektedir.

Rivayete göre : Kanuni Sultan Süleyman 'ın bir Macaristan seferinde yoldan geçerken ,köyün kuzeybatısındaki Karabatak mevkiinde ordugâh kurmuş .Bu sırada bir köyden diğer bir köye kız almaya gidiyorlarmış. Bunları durdurmuş ve geline bol insanlarda bulunarak ,bu köye gelinin giyinişine izafeten "Allıpullu" ismini vermiştir.Bilâhare gelen Rumlar bu köyün ismini"Arpullu " şeklinde değiştirmişlerdir. Sonradan gelen köylüler ve o zamanın hükümet yetkilileri tekrar Allıpullu olarak değiştirmişlerdir.ZamanlaAllıpullu halk arasında ağızdan ağıza değişerek Alpullu olmuştur.

Tarihi Eserleri :

En mühim tarihi eser, Ergene suyu üzerinde bulunan köprüdür.

Kat'i olarak tarihi bilinmemekle beraber Kanuni Sultan Süleyman zamanında inşa edildiği ve inşa tarzından Mimar Sinan tarafından kurulmuş olabileceği anlaşılmaktadır.

Kanuninin Macaristan seferleri sırasında ; bu civarın su ve bataklık olması dolayısıyla ordusunu ve ağırlıklarını kolaylıkla geçirebilmek için ,Mimar Sinan'a Ergene suyu üzerinde bir köprü inşa etmesini emrediyor.O da büyük bir projeyle hareket ederek en yüksek yeri Ergene nehri yatağında olmak üzere,Sinanlı köyü ile Karabatak mevkiini birleştirmek için faaliyete geçmiş ,ilk iş olarak Ergene üzerine köprüyü kurmuştur.Sonra'da diğer kısmını ikmal edemedi harp çıkmış ve kendisini daha mühim işler beklediğinden oraya gönderilmiş ve köprü inşaatı'nda yarım kalmıştır. Bu yüzden de köprünün şekli ters V şeklindedir.

3. Nüfus

Alpullunun nüfus Hareketleri :

	<u>Erkek</u>	<u>Kadın</u>	<u>Yekûn</u>
1935	2632	338	2970
1940	559	326	885
1945	1329	482	1811
1950	1189	940	2129
1955	1990	610	2300
1960	1770	927	2697
1965	2058	1462	3520

1935 yılına nazaran 1940 yılında nüfus azalışının sebebi :

1939 da başlayan II Dünya Harbi ,yani bütün Avrupayı saran Alman istilası ve harbin batı hudutlarımıza kadar dayanması,halkın burasını terk ederek Anadoluya gitmesi ve askere alınmasıdır. 1945 den itibaren 1960 senesine kadar nüfusun çoğalması ,doğum fazlalığı ve fabrikanın gelişmesi ile memur ve işçi sayısının artmasıdır.Nüfusun artışıında güçmenlerin rolü ehemmiyetşiz denecek kadar azdır. 8 hane güçmen vardır.

Nüfusun terkibi :

Kasaba nüfusunun yarısından fazlasını Fabrikaya ait lojmanlarda oturan memur ve asli işçiler teşkil eder . Bunlar memleketimizin muhtelif taraflarından tayin edilmiş kimselerdir.

Fabrika perşonel sayısı :

Memur : 101

Müstahdem: 177

İşçi : 268

Muvakkat işçi :50

Kampanya işçisi : 950 ortalama(kampanya bitiminde hesaba kesilir.)

Doktor : 3

Hemşire : 4

4) İdari Durum ve Belediye :

Yukarda bahsettiğimiz gibi Alpullu kasabası 1926 senesinde şeker Fabrikasının kurulmasıyla geliş ,1930 senesinde resmen hürriyetini almış ve 1964 tarihinde Belediye teşkilatı kurulmuştur. Onun için çalışmaları daha başlangıç safhasındadır.Bilindiği gibi 1926 senesinde fabrikanın kurulması ile iş hayatı genişlemiştir. 1964 yılına kadar köy hürriyetinde olup ,Babaeski merkez nahiye köylerinden biri idi.Fakat muhakkak'ki kasabadan ileri bir köydü. Adeta küçük bir sanayi şehri durumu arzetteydi. 1964 de belde köy kanunu yürürlükten kalakarak belediye kanunları cari olmuştur.

Alpullu Belediyesinin arazisinin 3/4 ü şeker fabrikasına ait bulunmaktadır. Batı kısmı şahıs arazisidir. Mevcut tesislerin bulunduğu harita sahasının 87 hektarlık meskûn kısmı ,fabrikanın büro ve memur lojmanları ile işçi evlerinin bulunduğu sahaları işgal etmektedir. geri kalan 21 hektarlık kısım halk konutlarına ait sahadır. Bunlar tamamen düzgündür. Ayrıca boş olarak fabrika sahası tel örgü içinde bulunan ormanlık ve ormanlık olmayan sahalara toplamı 60 hektarı bulmaktadır. Bu vaziyette belediyeye ait saha toplamı 21 hektar meskûn,144 hektar da gayri meskûn saha kalmaktadır.Nüfusu 1960 sayımlarına göre 3459 ,yüzölçümü 2100 dekadardır. 650 hane vardır.300 ü fabrikaya ait lojmanlardır. Gerisi özel şahıslara aittir.

Mahallinde belediye resisi ile birlikte ,şeker fabrikasının yetkili müdürlüğünün nezdinde yapılan görüşmede fabrikanın genişletilmekte olduğunu , alınan bu sahalara da yetmiyeceğini belediyenin harita ve imar plânı masraflarına iştirak edebileceğini bu durumun iller bankası- nca da şeker şirketi müdürlüğüne duyurulmasının uygun olacağını bildiriyorlar. Durum bu yönden de incelendiğinde, fabrikanın inkişaf sahasının doğuda olacağı arazi durumu itibarıyla mecburi görülmektedir.Bina eklemeleri de bu kısımdan yapılmaktadır.

Beldenin hudutları içinde şeker fabrikası, şekerbank ,öğüdücüler kollektif Şrk ,yağhane ,Bahar koll Ş, (Manifatura ,tuhafiye olup) Tic K. şeker fabrikaları mensupları para biriktirip ve yardımlaşma sandığı ile pancar ekicileri kooperatifi bulunmaktadır.İşçiler teşkilatlanmış olup ,sendikaları ve yapı kooperatifleri mevcuttur.İşçi sığo rteları kârının mesken kredilerinden istifade suretiyle ,bu güne kadar 66 mesken yapılmıştır.

Kooperatif :

Mahdud mesuliyetli Alpulu ve civarı kooperatifi 1952 yılında kurulmuş olup, kooperatif hususi sermayeli bir teşekküldür.Gayesi ; pancar ziraatıyla ortaklarının lüzumlu suni gübre,ziraat aletleri ve makinalarıyla mücadele ilaçlarını piyasadan temin ederek ortaklarına vadeli vermek ,pancar ziraatinin inkişafını sağlamak ve Türkiyede şeker fabrikası sahibi olmak maksadıyla kurulmuştur.

Beldenin hudutları içinde resmi rektöre ait şeker fabrikası ve tamir atölyeleri mevcuttur.Özel sektöre ait iş yeri ve ticarethane olarak 8 bakkal,5 manifaturacı ,4 ahçı,3 berber 5 terzi, 3 kasap,8 kahvehane ,3 kunduracı ,1 radyo tamircisi , 1 fotoğrafçı ,1 nalburiye 1 bıçkı , 1 saat tamircisi ,1 fırın, 1 marangoz , 1 gazoz imâlathanesi ve bir tenekeci gibi iş yerleri mevcuttur.

Beldenin imâr plânı yoktur. Fakat imâr plânı varmış,gibi kurulduğu görülüyor. Bunun sebebi de ; fabrikanın burada oluşu ve fabrikadaki mühendislerin devamlı olarak ,kasabada yeni kurulan meskenlerle ilgilenmesidir. Fakat imâr plânı yaptırılması için çalışılmaktadır. Elektrik mevcut olup ,santraller termik ve şeker fabrikasına aittir. İçme suyu ve kanalizasyon kısmen mevcuttur. 15 adet kuyu,arteziyen 30 civarında olup şeker fabrikasına aittir. Kışın fabrika suyunu Ergene den temin eder.Yazın ise sular çekildiğinden ,arteziyen kuyuları ihtiyacı karşılamaktadır. Çeşme sayısı 11 adettir.

İller Bankası yardımı ile henüz hiç bir tesis yapılmamıştır, Mesken durumu kooperatif ve şahısların yapmasıyla süratle gelişmektedir. Gece kondu yoktur ve yaptırılmamaktadır.

Sinanlı köprüsü civarında 2 tane mezbaha bulunmakta olup, biri özel şahsın, diğeri fabrikanındır.

8 hane göçmen bulunup daha evvel iskân olunmuştur.

Tapu ve kadastro yapılmıştır. Toprak komisyonu faaliyeti yoktur.

5. Plân Özellikleri :

(eski köy,fabrika ve lojmanları, yeni gelişmeler.)

Yukarıda :izâh ettiğimiz gibi bugünkü Alpullunun menşei ona çok yakın olan 3km mesafede ve N ne düşen Pancarköydür.

Bugünkü pancarköy ; 33 bin dekar arazi üzerinde kurulmuş olup ,doğusunda Sarı Ali ,batısında Nadırlı ,kuzeyinde Sofu Halil Güneyinde ise Alpu lu bulunmaktadır. Köyün nüfusu 1960 sayımına göre 827 si erkek,904 ü kadın olmak üzere 1731 dir.

Pancarköy Alpullu Belediye hudutlarının dışında kalmaktadır.

Bilindiği gibi bugünkü Alpullu Pancarköyün bir durağı idi.

Fabrikanın kurulması ile gelişmeler başlamış ve bugünkü Alpullu Şeker köyün adını almıştır. 1931 yılında Pancar köyün adı alınarak Alpulluya verilmiştir. Kısacası Alpullunun çekirdeği Pancar köydür Fabrikanın kurulması ile birlikte tren yolları büyük bir gar haline gelmiş ve bugünkü Alpullu asıl gelişmesine başlamıştır.

Uşaklı Molla Ömerzade Nuri bey namında bir zat Uşak terakki Ziraat T.A.Ş. ni kurmuş ve 6-11-925 de Uşak'ta Türkiye Şeker fabrikasının ilk temelini atılmıştır. Bu arada İstanbulda teşebbüse geçen (Şakir Kesebir,Hayri İpar,Kâzım Yola geldi.Faik Kaltakkıran) Ali Seyfi Tulüman ,Fuat Umay ,Hüseyin Rifkî Ardaman tarafından İstanbul ve trakya şeker fabrikaları T.A.Ş. kurulmuştur.

Bu suretle teşekkül eden şirket yerli ve yabancı mütehassısları toplayarak bir komisyon kurmuş ve onunla fabrikanın kurulma yeri ile pancar ekimiye müsait arazinin tesbitine çalışmıştır. Komisyon fabrikanın ileride ihtiyacı olacağı su ve yol durumunu nazarı itibare alarak ,"fabrikanın kuruluş yeri " olarak İstanbul Edine ve Kırklareli demiryollarının kavşak noktası olan Alpu lu mevkiinde Ergene suyu'nun kıyısını seçmiştir. Kurulacak fabrikanın her bakımdan mükemmel olamsı için şirket ayrıca bir heyet de teşkil ederek onları " Almanya,Çekoslovakya,Belçika,Hollanda ve Fransaya göndermiş.

Ve oralarda ki kurulmuş olan şeker fabrikalarında tetkikler yaptırmıştır. Buralara giden heyet tetkiklerini bitirerek, fabrikanın şartnamesini hazırlamış ve beynelminel şöhrete haiz Firmalarla temastan itibaren, onlardan kurulacak fabrika için teklifler istemiştir. Nihayet şirkete yapılan çeşitli Firmaların teklifleri arasında, Hollanda şeker fabrikalarından birkaçını kurmuş olan bir Alman Firmasının teklifi uygun görülerek, fabrika 20-Aralık-1925 tarihinde bu Firmaya sipariş edilmiştir.

22/12/1925 tarihinde Alpullu fabrikasının temeli atılmış ve daha evvel 26/11/1926 da açılış merasimi yapılmıştır. Türkiyede Şeker fabrikası kurma işi nihayet 85 sene sonra mümkün olmuştur. Fabrika kurulduktan sonra Alpullu kasabası gelişmeye başlamış olduğu için plânında da bu özellik görülmektedir. Yeni gelişmeler fabrika ve civarındadır.

Fabrika kurulduktan sonra onun işçi ve memurları için 300 lojman inşa edilmiştir. Bunların çoğunluğunu (tel örgü içinde oturan) memurların lojmanları teşkil etmektedir. (tel örgü içinde oturan) memurlardan ve işçilerden başka hiç kimse buraya giremez kapıda bu işle yetkili bir memur bulunmaktadır. Lojmanlar modern bir şekilde inşa edilmiştir. Yolları temiz ve muntazamdır. Bahçeleri ufak olup ağaç ve çiçeklerle donatılmıştır. Eskiden inşa edilen lojmanlarda gotik mimarisinin tesirleri görülmektedir. Çatıları simri bir şekildedir. Yeni tipler ise daha yatık çatılı binalardır. Lojmanların bir kısmı 2 oda bir hol ,banyo ve mutfaktan müteşekkil olup ,bir kısmı da 3 veya 4 odalı olmaktadır. Lojmanlar tek kat üzerine kurulmuş olup ,su ve elektrik mevcuttur. Ayrıca fabrikayı ziyarete gelen devlet büyüklerinin kalmasına tahsis edilen misafirhaneler yani köşkler vardır.

Bunlardan en mühimi Ergene köşküdür. Tel örgü içinde her türlü spor ve sosyal tesis vardır. Bir spor sahası ve yüzme havuzu bir kışlık ve yazlık sineması ,lokali ,çocuk bahçesi hastahanesi bulunmaktadır. İnsan bu kısma girince adeta cennette zannediyor.

Fabrikanın kurulması ile meydana gelen yeni gelişmelerin en mühimi İstasyon ,Emniyet amirliği ,cami ,çarşı ,Ortaokul ve belediyedir.

Beldenin imâr plânı yoktur. Fakat imâr plânı varmış gibi kurulduğu görülüyor.İmâr plânı yaptırılması için çalışılmaktadır.

6- Kasabada Sanatlar

Kasaba da halkın 3/4 ü fabrikada çalıştığı için sanat hayatı gelişmemiştir. Yanlız halkın ihtiyacını karşılayacak küçük çapta bazı faaliyetler vardır. Fotoğrafçı , radyo tamircisi ,kunduracı saat tamircisi,marangoz ,tenekeci gibi .

Bundan başka topraktan yapılan çeşitli işlerde tuğla sanat hayatı yanında yer alır.

7- Sağlık durum , Kültürel ve Sosyal durum :

Alpulluda şeker fabrikasına ait 22 yataklı bir revir vardır. 3 doktora ve 4 hemşireye sahiptir. Ayrıca belediye dispanserinde bir Belediye tabibi ve bir ebebulunmaktadır. Burada yaralanma ve doğum gibi vak'alara bakılır. Çok ağır hastalar Kırklareli, Edirne ve Çorlu nakledilir. Bulaşıcı hastalıklar (tifo , boğmaca, kızamık, tüberküloz) salgın halinde değildir. Kasabada mevsime ve icabına göre normal aşı ve serum yapılırlar.

Trakyanın hiç bir yerinde tesadüf edilemeyecek bir durum var ki ; O da tahsilli sayısının nüfusa göre fazla olmasıdır. Bu durumda fabrika yüzündendir. Çünkü fabrikada bir çok memur ve işçi bulunmakta olup memurların çoğu yüksek tahsilli , işçiler ise sanat enstitüsü ve Orta okul mezunudur. Belkide Türkiyede nüfusa göre tahsilli sayısının en fazla olduğu bir yerdir. 5 dershaneli bir ilkokul vardır ve çift öğretim yapmaktadır. Talebe mevcudu 252 si erkek 237 si kız olmak üzere 489 dur. Öğretmen mevcudu ise 11 dir. 1957 yılında kurulmuş olan bir Ortaokul vardır. 7 şubeli ve 350 mevcuttur. 9 tane hocaya sahiptir. Kasabada Lise olmadığından Ortaokuldan mezun olanlar , civar şehirlerdeki lise veya sanat okullarına devam ederler.

Sosyal Durum :

Hayat seviyesi oldukça yüksektir. Nüfus başına düşen Milli gelirin en fazla olduğu bir yerdir. Halk İstanbul gazetelerini günü gününe takip eder. Kara ve demiryollarından dolayı İstanbul ve civar kasabalardan devamlı temas halindedir. Cumartesi ve pazar fabrika daki memurların ve işçilerin çoğu İstanbul'a iner.

2 kışlık sineması , 2 yazlık sineması , stadyum , tenis kortu, yüzme havuzu , park vesaire mevcuttur. Banyo çamaşırhane , cami, kahve

Lokal ,kütüphane ,oto tamir atölyesi ve bütün sosyal ihtiyacı karşılayacak dükkân v.s. vardır.

Cemiyetler ,kültür ,çocuk esirgeme ,para biriktirme derneği, Spor kulübü işçi sendikası ,yapı kooperatifi mevcuttur.Ayrıca banka ajansı,P.T.T. teşkilâtında mevcuttur. Emniyet komiserliği ,bekçi teşkilâtı da mevcuttur.

Kasabanın İktisadi Durumu :

1- Tarım ve hayvancılık

Alpullu kasabası iktisadi hayat bakımından Trakyanın en zengin kasabalarından biridir. Ve iktisadi hayatı Trakyanın diğer kasabaları gibi toprak ürünlerine dayanmaktan ziyade şeker Endüstrisine dayanmaktadır.

Şeker endüstrisi ,yani Alpullu şeker fabrikası nüfusun o/o60 ının varlığını ,geçimini ,kazancını temin etmektedir.

İktisadi hayat fabrikaya dayandığından dolayı tarım ve hayvancılık yok denilecek kadar az bir faaliyet halindedir. Fakat buna rağmen çiftliye ait deneme tarlalarında tarım ve hayvancılık faaliyetleri görülmektedir. Civar köylerde de şeker fabrikasının dağıtmış olduğu küspe sayesinde hayvancılık fevkalade gelişmiştir.

Toprakların faydalanma bakımından bölünüşü :

Ekili ve dikili arazi : 1131 dekar

(çiftliğe ve dolayısıyla şeker Fb. ait)

Ormanlık fundalık : 25 dekar

Nadas : 334 dekar

Çayır : 4 dekar

Toplam : 1494 dekar

Mevcut ziraat sahalarının sulanmaya çok ihtiyacı vardır. Fakat yazın akarsular kurur ve sulamadan faydalanılmaz.

Kasaba yer altı suyu bakımından zengindir ve sulamada ancak bu kaynaklardan istifade edilir. Bunda da asıl mühim mesele yer altı suyunun yeryüzüne çıkarılması ve tarlaya sevk edilmesidir. Bu da motopomlarla yapılır.

Topraktan daha fazla ve kaliteli ürün elde etmek için ekilen sahaların tabii (çiftlik gübresi) ve kimyevi gübre atılmaktadır. Evvelce suni gübre yalnız pancar tarlaları için kullanılırdı. İki sene den beri hububat tarlaları ve diğer zirai ürünler içinde kullanılmaktadır.

Kasabanın ziraat sahalarında kullanılan başlıca ziraat aletleri pulluk mibzer, santarefütaj, su mototru, merdane harman yuvarlağı, traktör gibi aletlerdir.

<u>Alet Adı</u>	<u>Adet</u>
Pulluk	7
Mibzer	2
Su motoru	2
Merdane	3
Harman yuvarlağı	3
Traktör	3
Disk Harrow	1
Demir tırmık	1 takım büyük 6 takım küçük
Orak makinası	1
Döğen	4
Biçer bağlar	1
Kültürvatör	2

Diğer aletler yoktur ve bunlar özel şahıslara aittir.

Taşıt ve Çekim vasıtaları

At arabası	2
Öküz arabası	6
Traktör arabası	8
Kamyon	7
Jeep	4
Otobüs	2
Steysin	4

Ambülans ,Arazöz hepsi Türkiye şeker fabrikasına aittir.

Hububat Ziraati :

<u>Cinsi</u>	<u>Kapladığı saha (dekar)</u>	<u>İstihsal(ton)</u>
Buğday	482	100
Arpa	55	10
Yulaf	173	25
Kocafıg	163	21
Bostan	20	22

Kasabanın ekonomik faaliyeti fabrikaya dayandığından yani belirli bir ziraat faaliyeti olmadığından ,bununla ilgili olarak hububat ziraati de pek az denecek kıymettedir. Ticari bir gayeden ziyade ihtiyacı karşılamak için ekilmektedir.

Buğday :

Ekilen saha bakımından hububat ziraatinin başında gelir. Buğdayın yetiştirme miktarı hüküm süren iklim şartlarına göre değişir. Buğday tarlaları Ergene ve kolları yazın kurduğundan arteziyen kuyuları sayesinde sulanmaktadır. Yaz ve kış buğdayı ekilmektedir.Kış buğdayı ekimi tercih edilmektedir. Buğday tarlaları bol bir şekilde gübrelenmektedir.

Meyvacılık :

Kasabada meyva ağaçları serpinti halindedir. Vanlız çiftlikte halkın faydalanması için en modern usullerle numunelik meyvacılık faaliyeti görülmektedir.

Meyva ağaçları ve adedi :

<u>Cinsi</u>	<u>Ağaç adedi</u>
Elma	500
K iraz	5
Dut	100
Erik	200
Armut	500
Zerdali	50
Vişne	36
Şeftali	15
Kaysı	450
Ceviz	50
Badem	2500 180 dekar (3 ton)
İyde ağacı	10 adet

Meyvasız ağaçlar :

<u>Cinsi</u>	<u>Adedi</u>
Kavak	13.000
Kara ağaç	60000
Akasya	200
Çam ağaçları	5.000 adet civarındadır.

Kavakçılık faaliyeti kasabada hızla yayılmaktadır. Ergene civarına dikilen kavaklardan kısa zamanda iyi neticeler alınmıştır.

Endüstri bitkilerinden en önemlisi şeker pancarıdır. Çiftliğe ait deneme tarlalarında 158 dekar pancar tohumu ,45 dekar şeker pancarı ekilmektedir.

Çiftlikte zirai aletlerden 2 traktör ve ekipmanları ,bundan başka çekim hayvanı olarakta 6 beygir ve 9 öküz bulunmaktadır.

6-7- 1935 tarihinde Türkiye şeker fabrikaları A.Ş. nin kurulmasından sonra şeker sanayindeki idari,zirai ve teknik çalışmaların kordine edilip, müşterek bir düzen içerisinde alınması ile,çiftçiye ve dolayısıyla memleket ziraati ve ekonomisine bahsettiği faydalar sayılamıyacak kadar fazla olan pancar ziraatinin daha geniş sahalara yayılması temin olunarak daha büyük bir kitlenin,bu ziraatin nimetlerinden faydalanması imkânları hazırlanmıştır. Bu meyanda ; çiftçilerin modern ziraatin icap ettirdiği vasıtalarla geniş ölçüde cihazlandırılması ,gübre ve bilhassa suni gübre kullanılması temin olunmuş ,münavebe usullerinin tanzim ve tatbiki suretiyle tek mahsüllü ziraatten çok mahsüllü ziraate geçilmesi ,pancar hastalıkları ve haşaratla mücadele sureti ile mahsulatın veriminin arttırılması ,entensif ziraate gidilmesi ,zirai kültürün geliştirilmesi ,pancar yaprakları ve küspesinin hayvan yemi olarak kullanılması ,şirketin tesis eylediği tohum üretme çiftliklerinde yetiştirilen ithalat için artık döviz kaybına lüzum kalmayan pancar tohumlarının çiftçiye bedava dağıtılması ve şirket mütehassıslarının nezaretleri altında bu tohumların yine ücretsiz olarak çiftliklerde yapılan numune hayyancılık ,sütcülük ve meyveçilikten halkın faydalandırılması sağlanmıştır.

Türkiye şeker fabrikaları A.Ş. ne bağlı iken 1947 senesinden sonra çiftlikler umum Müdürlüğüne bağlı olarak ayrı bir müdürlük halinde teşekkül eden Alpullu çiftliğinde bu gaye ile kurulmuştur.Çiftlikte 4 lü münavebe ile pancar tohumu elde edilmekte ve bu tohumlar fabrikaya devredilmekte,fabrikada çiftçilere bedava olarak pancar tohumu dağıtmaktadır. Bundan gaye pancar ziraati yapan çiftçiye teşvik etmek ,onların iyi kaliteli hastaliksız tohum almalarını temin ederek, aynı şekilde verimli ziraat yaptırmaktır.

Bilindiği gibi ; şeker pancarı ekimine 1926 da Alpullu şeker

fabrikasının faaliyete geçmesiyle başlanmış ve bugün Trakya'nın yegane geçim kaynağı haline gelmiştir. Ergene ovasının bereketli alüvion topraklarında yetiştirilen pancarın kalitesi yüksek olur. Yetiştirilen pancarların şeker yüzdesi 18-20 dir. Pancar yetiştirken sulamaya çapaya ,ve gübreye ihtiyaç gösterir ve fazla bakıma muhtaçtır. Böylece verim arttığı gibi ziraat daha entansif bir karakter kazanır.

Pancar ziraati yapılırken münavebe sistemi tatbik olunmaktadır. Türkiyede ilk şeker pancarı, bundan 35 yıl evvel 1925-1926 yılında münavebesiz olarak ekilmeye başlandı. Hemen akakbinde 1 senelik tarla veya saha münavebelerine geçilmiş ,1933 yılında 3 senelik münavebeye girilmiş ve daha sonraları da 4 senelik münavebe de karar kılınmıştır. 4 lü münavebe de , tarla 4 yılda bir defa pancara tahsis edildiği için 3 yılda tarlaya başka başka mahsul ekilmektedir.

Çiftliğe ait deneme tarlalarında münavebe şu şekilde yapılmaktadır. 1-yıl pancar-2-yıl hububat ,3-yıl beklie veya ayçiçeği 4-yıl hububat 5-yıl tekrar pancar ekilir.

Hayvancılık :

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi :bütün hayat fabrikaya dayandığından belirli bir ziraat faaliyeti olmadığı gibi, hayvancılıkta yoktur.

Çiftlikte Alpulu şeker fabrikasının et ihtiyacını karşılamak üzere besi sığırları yetiştirmek için kurulmuş olan bir ahır vardır. Besi maksadıyla 100-150 öküz beslenmekte olup ,azaldıkça yerine yenileri ihale edilerek doldurulur. Sinanlı köprüsü civarında 2 tane mezbaha bulunmakta olup biri özel şahsın diğeri fabrikaya aittir.

Hayvan varlığı :(1960 senesine göre)

<u>Cinsi</u>	<u>Mikdarı</u>	<u>Cinsi</u>	<u>Miktarı</u>
Siğir	73	Ördek	120
Koyun	550	Kaz	10
Dana	27		
At	7		
Kısrak	2		
Öküz	16		
Merkep	11		
Tavuk	1300		
Hindi	60		

Endüstri (Şeker fabrikası ve ekleri)

Alpullu Trakyanın en önemli endüstri bölgelerinden biridir. Hayat tamamen fabrikaya yani şeker sanayiine dayandığından Trakyanın diğer bölgelerindeki gibi gelişmiş bir tarım ve hayvancılık yoktur.

Kurulmasına teşebbüs ve temelinin atılın tarihi Uşak fabrikasından sonra olmakla beraber ilk Türk şekerini çıkarmak mazhariyetine ulaşmış Alpullu şeker fabrikasında özel teşebbüs den doğmuş ve 14/6/1922 tarihinde 500.000 Tl.sermaye ile teşekkül eden İstanbul ve Trakya fabrikaları Türk Anonim şirketi tarafından kurulmuştur.Şirketin sermayesi ne Türkiye İş Bankası A.Ş. o/o 68 ,T.C. Ziraat Bankası ve Trakya ille Özel idareleri o/o 10 ; Trakya köylüsünü de içine alan özel kişiler ise o/o 22nisbetleriyle iştirak etmişlerdir. Günde 500 ton pancar işlemek üzere kurulacak olan şeker fabrikası ,siparişini Almanya da Magdeburgda ki "MASCHINEN FABRIKBUKAU R-WOLF " firmasına vermiştir. Günde 500 ton pancar işlemek üzere kurulan Alpullu şeker fabrikasının pancar işleme kapasitesi 1934 yılında 900 , 1938 yılında 1300 ,1950 yılında 1800 tona yükselmiştir. 22-XII-1925 tarihinde(Uşak şeker fabrikasında 46 gün sonra) Ergene suyunun kenarında , İstanbul ,Edirne ,Babaeski Kırklareli hatlarının birleştiği Alpullu ,Alpullu istasyonunun hemen yanında temeli atılan fabrikanın montaj işi 11 ay içersinde bitirilerek açılış merasimi 26/XI/1926 tarihinde yapılmıştır.Alpullu şeker fabrikasına gelen pancarlar şu şahaslardan gelmektedir. 1) Edirne bölgesi 2) Kırklareli 3) Uzunköprü 4) Babaeski 5) Penlivan köy 6) Hayrabolu 7) Lüleburgaz 8) Çatalca 9) Çorlu

Pancar iki yıllık bir bitkidir.Şeker sanayinde şeker yapılabil i için birinci yıl bitkisi kullanılır.Pancarlarfabrikaya karayolu ve demiryolu ile nakledilir. Fabrikada "silo" tabir edilen 4 tane kapalı üstü açık beton depolarda muhafaza edilir.

Buradan tazyikli su ile ,bu siloların kanallarından yzdrl-
mek suretiyle fabrikaya alınır.

Ziraat teŖkilt tarafından üzerinde titizlikle durulmasına
rağmen pancarları çok defa çamurlu taŖlı ,ot ve saplar ile beraber
fabrikaya getirirler .Bunlara mani olmak için bu pancar yolu kanal
zerinde pancar ayar sürgüsü ,pancar ayar ark ,ot tutucu ve taŖ tu-
tucu gibi tesisler kurulmuŖtur. Bunlardan geçen taŖından ot ve yapraĖ-
ından ayıklanmŖ pancar. "pancar pompası" diye pancar yıkama teknesi-
ne alınır.Burada yıkanır ve bir elavator ile pancar kantarına nakle-
dilir. Burada tartılır ve pancar Bunken'nine depo edilir. Bıaklarla
kıyılır ve divizyon kazanlarına alınır.Burada 70-75  de sıcak suyla
haŖlanır ve pancardaki Ŗeker ,Ŗekerden gayri maddeler ile birlikte
bu sıcak suya geçer .çok koyu renkte olan bu Ŗerbete "ham Ŗerbet "
adı verilir. B u Ŗerbetteki Ŗekerin saf bir halde elde edebilmek için
ham Ŗerbet aŖaĖıdaki muamelelere maruz bırakılır.

1- Birinci Kireçleme

Ham Ŗerbet kireç sütü ile karŖtırılır ilâve edilir.o/o 3
nisbetinde ısıtılır.Tekrar ikinci bir kireçlenmeye tabii tutulur.o/o2
nisbetinde ısıtılır ve sature edilir.(yani saturasyon kazanlarında
içerisine CO 2 gazı verilerek kireç kalsiyum karbonat halinde ker-
tilir. Bu arada Ŗekerden gayri maddeler kireç ile muhtelif tuzlar ve
kompleks maddeler teŖkil ederek çökerler) İki kademede yapılan bu
saturasyon ameliyesinden sonra Ŗerbet preslerde süzülür.Filtrelerden
geçirilir ve depoya alınır. Buna "sulu Ŗerbet "adı verilir. Sulu Ŗer-
bet tekrar ısıtılır ve " tedbir aparatlarına " alınır. Burada Ŗerbet
o/o 15 Ŗeker muhteviyatında o/o 60-70 koyuluĖunda , içerisindeki suyu
buharlaŖtırılarak yoĖunlaŖtırılır. Bu Ŗerbete "koyuŖerbet"adı verilir.
Buraya kadar olan muameleler Fabrikanın " ham fabrika" adı verilen
kısımında olur. Bundan sonra ikinci kısma yani(rafineri) kısmına geçi-
lir.

Burada koyu şerbetten vakum kazanlarından birinde şeker lapası pişirilir. Bu lapa soğutucu kapalara (refrijerant) alınır .Burada dinlendirilir ve santrüfujlarda santrüfuj edilir. İlk çıkan şurubuna "1 yeşil" adı verilir. Santrüfuj da lapa döndürülürken temiz suyla yıkanır ve hasıl olan şuruba da "1beyaz şurub" adı verilir.Bunlar kendi depolarında toplanır.Santrüfuj içinde kalan bu şekere "1şeker" adı verilir. Eritmedeposına alınır. Buna "1 klere" adı verilir.

İkinci Şeker Pişirim :

1 şekerin yeşil ve beyaz şurupları tekrar 2 şeker vakum kazanlarında şeker pişirilir. Refrijeranda alınır,soğutulur,santrüfuj edilir ve bundan da " 2 beyaz ,2 yeşil " elde edilir ve kendi depolarına alınır.

Santrüfujdeki şeker eritme kazanına alınır ve kendi suyunla eritilir Buna "2klere " adı verilir.

Üçüncü şeker pişirimi :

İkinci şeker beyaz ve yeşil şurupları "atinasyon"şurubu ile üçüncü şeker vakkum kazanlarında "3 şeker " pişirilir.Lapa çok luzuci olduğundan refrijerant'a alınır uzunca bekletilir. 10-14 saat santrüfuj edilir. Çıkan şerbete "afinasyon şerbeti " adı verilir.Santrüfujde kalan şeker eritme kazanına alınır,eritilir. Bunada " 3 klere " adı verilir.

Kesme Şeker İmâli:

1' klere kesme şeker beyaz şurubu ile kesme şeker pişirilir. Refrijeranta alınırsoğutulur ve santrüfuj edilir. İlk çıkan şuruba " kesme yeşili" adı verilir.Geriye kalan şeker niker ile yıkanır.Bunun şurubuna "kesme beyaz şurubu " denir .Depoya alınır.Geriye şeker kesme preslerine getirilir. Burada kalıp haline sokulur. 60-65 o de fırınlanır. 10 saat müddetle kurrutulur. Çıkarılır ve bıçaklarla kesme makinalarında kesilir,lastik bant ile kantara taşınır.50 kg olarak tartılır , bez torbalara konur,ağızı dikilir,mühürlenir ve ambara sevk edilir

Kristal şeker imâli ?

2 ve 3 klere kesme yeşil ,kristal beyaz şuruplarıyla ve 1 şeker pişiriminden geri kalan koyu şerbet ile şeker pişirilir.Refrije-rant'a alınır soğutulur,santrüfuj edilir. İlk şuruba " kristal yeşil" yıkandıktan sonra elde edilen şuruba "kristal beyaz" adı verilir. Santrüfuj de kalan şeker kurutulur , elenir ve 75 kg luk torbalara konur. Ağzı dikilir,mühürlenir ambara sevk edilir.

Çıkan tali maddeler :

1- Kûspe ;

Pifizyonda şekerini alınmış pancar kıyımlarına kûspe adı verilir. İçerisinde pek az şeker kalan bu madde ya yaş olarak veya kurutulularak köylüye ufak bir ücret karşılığı satılır. Çok kuvvetli bir hayvan yemidir.

2-Melas :

İçersinde o/o 50 nisbetinde şeker ihtiva eden bir madde olup ispirto imâlinde maya imâlinde ve içersindeki şekerin tekrar alınabil-mesi için " sakkarat " fabrikalarında kullanılır. Alpullunun melası sulandırılarak hayvab yemi olarakta kullanılır. Şimdi fabrikanın melas ının büyük bir kısmı Yunanistana satılmaktadır.

Mamul madde satışları hükümetin tesbit ettiği fiatlar üzerinden yapılır. Satışlar fabrika müşteri arabasına teslim şeklindedir.Satış tamamiyle serbest olup ,fabrika veznesine alacağı miktarın bedelini ya-tıran her tüccara derhal teslim edilir.

Şekerden çıplak şeker fiatı üzerine anbalaj cinsine göre ayrıca bir ambalaj ücreti alınır.Torba şeklinde torba bedeli ,paket şeklinde ise kağıt bedeli buna ilâve edilir.

Alpullu şeker fabrikası sermayesi 100 milyon T.L. olan T.A. fab rikaları A.Ş. nin 18 fabrikasından Trakyada bulunan yeğane fabrikasıdır Fabrika diğerleri gibi doğrudan doğruya Umum Md. ye bağlıdır.

Müstakil bir sermayesi yoktur.

Maliyeti :

Her sene iklim şartlarına göre pancar rekoltesi pek geniş bir oranda değişmektedir. Buna bağlı olarak diğer maliyet unsurları da değişmekte ve şeker maliyeti her yıl birbirini tutmamaktadır. Misâl olarak : 1964 yılında Alpulu şeker fabrikası ticari maliyet yekûnu kg başına 167.40 krş. idi şeker şirketinin karma maliyet yekûnu ise 155.05 krş tur.

20 bin çiftçi ailesi Trakyada şeker fabrikası yüzünden geçmektedir.

Fabrika Kapasitesi :

Başlangıçta günde 500 ton pancar işleyecek kapasite iken 1931 de tersi edilerek 1.000 ton kapasiteye çıkarılmış ve 1943 dede 1.400 tona ,1951 de 1900 tona yükselmiştir. Halen 4.000 ton kapasiteye çıkarılmak üzere tevsi edilmektedir. Günde 1.900 ton pancar işliyor.200-250 ton şeker ,60-80 ton o/o 50 polarlı melas elde edilmektedir.

Şeker fabrikası senede normal olarak 100 gün çalışır.Pancar ancak Temmuz ayı sonlarında kemale gelir. Ekim sonlarında kış geldiğinden pancar soğuklara dayanamaz bozulur. Bu sebeble bütün fabrika 100 gün işleyeceklerine göre pancar ektirir. İstihsalini de ona göre hesap eder. kampanya haricinde fabrika temizlik,tamir ,gelecek kampanya için iptidai madde tedariki vesair ile meşgul olur.Yalnız temizlik işleri 2-3 ay sürer .Tamirat işi de kampanyaya kadar devam eder. Fabrika kömürü evvelden tedarik eder çünkü kampanya zamanında pancar nakliyatı vardır.Alpulu fabrikası 20-30.000 ton kömür sarfeder Bu kömür sarfiyatı pancarın miktarına ve kampanyanın devamına göre değişmektedir.

Alpullu fabrikası ilk kurulduğu zaman günlük kapasitesi 500 ton idi .Makinalar yalnız toz şeker için olup ,ilk defa toz şeker imâl etti. Kesme şeker tertibatı sonradan yapılmıştır. Bildiğimiz toz şekerden başka kristal şekerler de vardı. Bunlar Hollanda ayarındadır.Piyasada Hollanda şekerı diye satılıyordu. Fakat kesme şeker tertibatı yapıldıktan sonra bu Hollanda ayarın daki şekerler yapılmıyor.

Fabrikanın işlediği pancar köylü ve çiftliklerden elde edilen pancardır. İstihsal olunan pancar kanallarla fabrikaya giderken iyi yıkandığından üzerindeki toprakları attığı için biraz eksiliyor. Bunun derecesi pancardaki toprağa göredir. o/o 5 kadar değişmektedir.

Fabrikada istihsal kapasitesinin arttırmak üzere yeni bir yapılmakta olup ,bunun için lâzım olan enerji Fuel-Oil ile sağlanacaktır. Bunun için Alpullu istasyonu fotoğraflarda görüleceği üzere büyük çelik depolar inşa edilmiştir. Halihazırda inşaat devam etmektedir.

1928 yılında ispirto istihsalı için Alpullu fabrikası yanında günde 72 hektolitre kapasiteli bir de ispirto fabrikası kurulmuştur. Bu fabrikanın tesisleri 1938 yılında Eskişehir'e naklonmuştur.

Ticaret ve Ulaşım

Ticaret :

Kasaba ve dolaylarındaki kasaba ve köyler de en muhim mübadele yerleri pazar ve panayırlardır. Bunlar naftanın ve senenin muayyen günlerinde kurulur. Pazara Alpulluya civar köylerin her tarafından alıcılar ve satıcılar gelir. Alpullu halkının o/090 nı işçi memur/olduğu için daha ziyade alıcı durumundadır. Köylünün sattığı mahsuller : meyva , sebze , hububat , peynir, yoğurt , yumurta, hamderi yapağı , canlı havyan dır. Kasabanın ihracatı ise teneke, şeker, zeytinyağı , gaz tuz , benzin , kağıt k sele , kumaş , kırtasiye, Zuccaciye v.s, dir.

Eylül ayında Alpulluya 22 km mesafede bulunan Pehlivan köy de 18 Eylül de kurulan panayır sebebi ile demiryolları ve karayolları bir ay sür ile çok hareketli günler geçirmekte olup , gerek alıcı ve genel satıcılar izdihamı sebebiyle trenler de ve otobüsler de yer bulmak güçleşmektedir. Köylüler kışlık ihtiyaçlarının temin ederdler, aynı zamanda mamüllerini de satarlar.

Ulaşım :

Yollar : Karayollarını 2 kısım da inceleyebiliriz.

1) Demiryolu :

Alpullu devlet demiryolları tren istasyonu şeker fabrikası sebebiyle kurulmuş olup , şeker fabrikasının gerek ham madde nakliyatı , gerek yedek parça , gerekse mamul madde yani şeker nakliyatı ile ilgilenmekte olup , ortalama kampanya mevsiminde 1.900 ton pancar getirmekte, bunun dışında , Alpullu şeker fabrikası termik santrali ihtiyacı bulunan kömür ve son zamanlarda şeker fabrikasının istihsalını iki misline çıkarmakla yapmış olduğu ilave tevsii inşaatın makina ve techizatının muhim bir kısmını ise dış memleketlerden nakil işlerini de tahahüt etmiş bulunmaktadır.

Bilindiği gibi ; İstanbul -Edirne -Avrupa hattı kasaba dahilinden geçer. İstanbul Edirne hattı Mandra istasyonundan itibaren Kırklareline giden bir kola ayrılır. Kırklareli demiryolu hattı 19 Haziran 1912 de işletmeye açılmıştır. Bu hat Mandra istasyonundan 7 km kuzeye çıkmakta ,Babaeski kasabasının hemen batısından geçmekte ve taşagıldan Kırklareline ulaşmaktadır.

Alpullu tren istasyonu diğer ilçe ve kasabalara uzaklığı :

İstanbul	289,394 Km.
Hadımköy	178
Çatalca	159
Çerkezköy	101
Çorlu	76
Lüleburgaz	17
Pehlivan köy	22
Uzunköprü	42
Edirne	89
Babaeski	17
Kırklareli	51

2) Karayolları

a) Şoseler

Alpullunun diğer merkezlere olan uzaklığı :

Babaeski	7	km
Lüleburgaz	32	"
Uzunköprü	65	"
Kırklareli	53	"
Edirne	66	"
Hayrabolu	20	"

Kasaba dahilinde Babaeskiden gelen ve Alpalludan geçtikten sonra Hayraboluya giden Babaeski osesi bulunmaktadır. Bu yolların Babaeskiden Alpalluya kadar olan kısmı muntazam asfalt oe halinde Alpalludan sonraki kısmı ise gevşek satırlı muntazam yoldur. Bu Babaeski oesi Alpalluyu İstanbul -Edirne oesine bağlamaktadır.

b) Adi yollar :

Faaliyet bakımından mühim olan diğeryollar adi yollardır. Adi yollar ,köyleri kasabaya bağliyan yollardır. Bu yolların en önemlisi Pancarköy kara yolu, Düğüncülü yolu,Mandra yoludur.

Alpallu ile Babaeski arasında devamlı olarak saat 8 ile 5 arasında olmak üzere minibüs seferleri vardır. Bundan başka İstanbul Hayraboluya giden otobüsler ise öğleden sonra 2 sıralarında geçer Daha ziyade karayolu ile İstanbula gitmek isteyenler ,Babaeskiye ve oradan İstanbula giderler.

Netice :

Alpallu mevki itibariyle çok önemli bir yer işgal etmektedir. İstanbul - Edirne Kırklareli demiryollarının kavşağında ve Ergene suyu kıyısındadır.

Fabrikanın kurulmasından önce hiç vir sosyal tesis yokken, Fabrikanın kurulması ile birdenbire gelişmiş ve hızla da gelişmekte dir.

Fabrika yüzünden hayat seviyesi çok yüksektir. Ve Trakyanın Hiç bir yerinde tesadüf edilemiyecek bir durum var ki o da nüfusuna göre tahsilli sayısının fazla olmasıdır. Bu da memleketimiz için duyulacak bir durumdur.

İŞLENEN PANCAR VE İSTİHSAL OLUNAN ŞEKER
MİKTARI (Kg Olarak)

SENE	KAMPANYANIN Başladığı Tarih	Bittiği Tarih	Güregi gün	İşlenen Ham pancar TON	ÇIKAN KESME TON	KRİSTAL TON	ŞEKER YEKON TON
1950	1.8.1950	25.10.1950	85	125.930.000	5.000 -	14.084 -	19.084
1951	5.8.1951	24.1.1952	173	326.800.000	3.231 -	37.832 -	41.070
1952	14.8.1952	27.10.1952	74	136.800.000	4.000 -	15.746.800	19.746.600
1953	7.8.1953	3.12.1953	118	223.244.000	6.600 -	27.208.600	33.808.600
1954	22.7.1954	26.11.1954	127	232.840.000	7.000	25.126.950	32.726.950
1955	22.7.1955	13.12.1955	144	237.237.000	6.000	31.234.290	37.234.290
1956	2.8.1956	8.11.1956	99	178.417.000	7.000	19.683.900	26.683.900
1957	19.7.1957	24.11.1957	130	231.000.000	6.800	25.528.125	32.328.125
1958	28.7.1958	19.11.1958	115	204.850.000	7.956	22.590.800	30.546.800
1959	2.7.1959	22.2.1960	218	441.510.000	6.000	53.871.800	59.871.800
1960	20.7.1960	19.2.1961	215	432.600.000	10.000	49.868.100	59.858.100
1961	10.8.1961	5.1.1962	148	283.910.000	7.500	33.096.155	40.595.155
1962	31.8.1962	7.11.1962	89	173.500.000	5.027	18.777.000	23.804.000
1963	31.8.1963	12.11.1963	74	134.400.000	5.193.35012	197.630	17.395.990
1964	10.8.1964	22.2.1965	199	392.500.000	8.000	43.144.900	51.114.900

1947 den 1960 yılına kadar aylık ortalama sıcaklık (c derece)

Seneler	A Y L A R												Yıllık Ortalama
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1947	2,4	3,6	6,4	11,3	16,9	22,4	25,0	24,9	21,4	12,1	11,5	4,9	13,6
1948	9,0	3,1	5,5	11,8	17,2	20,3	23,3	24,0	19,3	15,2	7,8	1,0	13,0
1949	3,7	2,9	4,9	10,2	17,9	21,0	22,9	21,5	18,0	13,8	12,1	7,1	13,0
1950	1,0	4,6	7,1	15,6	17,9	22,3	25,0	23,3	21,6	14,2	9,9	9,5	14,2
1951	6,0	5,3	6,7	12,6	16,2	20,2	23,2	25,9	22,6	15,9	11,7	9,2	14,2
1952	5,2	4,9	5,4	13,6	16,6	21,3	24,3	28,9	22,9	14,9	10,4	7,6	14,5
1953	3,5	5,8	4,7	12,6	16,2	21,8	25,0	24,0	19,5	14,5	4,9	0,6	112,8
1954	1,5	0,8	7,9	10,3	17,5	23,4	24,7	24,5	21,2	15,1	9,9	6,3	13,2
1955	7,5	10,3	7,6	8,2	18,0	21,0	23,8	22,1	19,8	16,9	8,8	7,4	14,3
1956	5,7	1,3	3,8	13,6	16,6	20,6	23,8	24,7	19,0	13,7	8,5	4,6	13,7
1957	3,0	6,9	6,4	11,7	15,8	22,1	23,9	24,6	20,8	15,7	9,8	4,7	13,8
1958	3,6	8,0	6,6	11,6	20,1	21,9	24,8	24,5	18,4	13,2	9,9	7,7	14,1
1959	3,4	2,3	7,2	12,3	16,8	20,3	24,1	23,4	16,7	11,2	9,0	8,4	12,3
1960	5,8	5,9	6,8	11,2	16,8	20,3	22,6	23,7	17,7	17,9	11,6	8,7	14,1
14 Yıllık Ortalama	4,3	4,7	6,2	11,9	17,1	21,3	24,2	24,0	19,9	14,6	9,6	6,2	13,6

77

Alpullu Rasat İstasyonundan alınmıştır : H - 35 m.
1947 den 1960 uullna kadar aylık ortalama yağış (m.m)

A Y L A R

SENELEK

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Yıllık
1947	51,4	41,9	31,9	98	12,3	33,8	25,2	35,3	3,8	45,8	61,9	141,3	490,6
1948	86,1	38,2	8,3	39,0	4,2	109,3	6,5	1,0	2,1	4,2	20,8	31,5	397,2
1949	17,1	25,0	65,7	38,4	19,7	60,2	22,8	27,3	3,4	5,6	65,8	98,8	529,8
1950	58,3	24,2	77,5	50,5	28,8	5,1	1,1	1,1	2,1	59,3	85,3	54,7	456,3
1951	75,5	19,5	57,4	38,8	43,3	36,1	14,8	68,8	29,8	19,6	76,8	18,9	452,5
1952	62,3	71,4	59,9	8,2	75,7	70,6	2,6	-	21,8	74,1	179,4	63,7	676,3
1953	115,6	36,7	6,2	77,7	76,0	65,2	-	19,2	28,9	111,7	8,4	20,4	571,3
1954	67,7	87,3	34,7	36,4	62,9	30,7	26,0	23,2	15,9	64,5	139,7	162,9	755,9
1955	53,1	31,5	32,1	34,2	2,7	76,3	149,6	45,6	13,4	55,7	149,7	75,5	723,6
1956	96,6	172,3	55,9	42,6	70,8	55,0	11,1	0,1	17,9	40,2	182,2	67,9	764,6
1957	19,8	40,8	25,1	76,6	82,7	24,6	16,0	2,7	25,5	53,3	54,9	127,6	551,8
1958	93,4	37,6	112,8	53,8	70,6	33,5	27,6	4,4	52,5	100,7	53,3	38,4	680,2
1959	102,8	11,3	17,5	9,7	30,9	33,2	124,1	134,3	27,0	35,6	76,1	96,4	602,1
1960	54,6	48,0	24,7	17,4	73,5	14,4	69,3	1,0	32,9	10,9	55,9	86,9	666,6
14 Yıllık Ortalama	68,1	47,3	42,5	40,3	49,7	56,3	35,7	18,8	19,8	48,5	89,8	77,4	594,2

1960 - 1965 YILINA KADAR PANCAR BÖLGELERİNDEN

FABRİKAYA GELEN VE

BEDELİ ÖDENEN MAHSUL MİKTARI

(Kg OLARAK)

BÖLGE ADI	1960	1961	1962	1963	1964	1965
	Kg	Kg	Kg	Kg	Kg	Kg
ALPULLU	90.359.119	61.177.989	34.496.826	34.136.018	87.348.791	32.000.-
PEHLİVANKÖY	17.749.978	18.574.001	12.738.430	6.152.993	18.362.575	5.000.-
UZUNKÖPRÜ	76.905.126	62.292.319	38.235.104	20.588.039	88.482.138	28.000.-
EDİRNE	47.110.811	25.651.659	17.886.727	16.430.970	51.060.768	18.000.-
KIRKLARELİ	41.783.558	25.687.716	18.960.354	15.242.949	29.834.230	18.000.-
LÜLEBURGAZ	107.651.463	63.877.326	37.971.276	31.538.160	84.998.985	32.000.-
ÇORLU	31.259.664	16.798.786	11.082.755	8.736.190	17.459.140	8.500.-
ÇATALCA	23.716.185	8.956.285	2.702.223	2.208.806	16.726.639	8.500.-
YEKÜN	436.535.904	283.016.081	174.073.695	135.081.125	394.263.266	150.000.-